

FOLK

Sturla Eide

Høy klasse

Kreativitet og mesterlig teknikk preger Sturla Eides solodebut.

Sturla Eide:

«Murru»

NORCD

Sturla Eide fra Orkdal i Sør-Trøndelag er en av mange felespillere som behersker både vanlig fele og hardingfele, men for ham er ikke dette noe som er tillært i senere tid. Mens eldre slatter i området er opptegnet etter spellemenn på vanlig fele, har hardingfela vært dominerende siden begynnelsen av 1900-tallet. Sturla Eide har helt fra han var en lovende ungdom vært den fremste eksponenten for denne feletradisjonen, og fremdeles utgjør den en viktig del av repertoaret. Men i de siste årene har Eide utviklet seg til å bli en langt mer allsidig utøver, som i tillegg til sin overlegne teknikk står fram som en spennende og nyskapende aktør både som felespiller, slattekomponist og arrangør.

På Sturla Eides nye cd «Murru» får vi mange eksempler på hans kreative evner, av platens 14 melodier har Eide stått for ti. De øvrige er tradisjonelle slatter fra hjemtraktene hans. Medvirker gjør også hans gamle spillekompiser Andreas Aase på gitarer og Ronny Kjosen på trekkspill, trøorgel og piano. I tillegg har Robin Barstow en dobbeltrolle som lydtekniker og musikalsk bidragsyter med elektronisk lyd.

Det som virkelig slår meg er hvor dyktig Sturla Eide har blitt til å lage melodiose slatter. Den irskpregete valsen «Tvihuga», framført på vanlig fele i samspill med gitar og trekkspill, er litt av en perle. Det samme kan sies om polsen «Eirik», som spilles solo på fele. Andre gode eksempler på egenproduserte slatter er marsjen «Idar og Petra» og tittelsporet, en blanding av irsk ril og norsk reinlender, framført med et komp som leder tankene mot Balkan.

«Murru» har blitt en god og variert plate både når det gjelder repertoar og arrangementer, og samspillet er gjennomgående av svært høy klasse. Vi møter sarte feletoner i lydarslått «Stille», tradisjonelt dansespill på fele i «Springleik etter Elling Holstad», drivende godt samspill i polkaen «Knall», samt nye klanger i den programatiske slatten «Tog i natta», med innlagt passering av opptil flere godstog utført på hardingfele. Skal jeg ha en liten innvending, så er det at Sturla Eide av og til kan bli litt i overkant kraftfull, spesielt på hardingfele.

ANMELDT AV BJØRN AKSDAL